

PBJK (Pochválený buď Ježíš Kristus), drahá sestra v Kristovi,

Začal by som fotkami z väzníc, ktoré sme vám už v NL NOVINKY z Dismasu spomenuli, ale nakoľko sme nemali fotky priamo z väzníc, tak ich takto, aj keď dodatočne, vždy prinesieme, lebo sú veľmi žiadané. Tak nech sa páči.

Foto: väznica Všehrdy, Česká republika kapela RODS s DISMASom.

Oficiálny zdroj: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-vsehrdy/clanky/detail/stripky-z-veznice-vsehrdy>: „VŠEHRDY 29. září (VS ČR) – Na přelomu srpna a září proběhlo ve Věznici Všehrdy několik akcí s odsouzenými. Ve druhé polovině srpna navštívila Věznici slovenská kapela Dismas, která se věnuje duchovní hudbě. Na 40 odsouzených si přišlo poslechnout křesťanské písně a rovněž životní příběhy hudebníků. Dismas působí pod hlavičkou stejnojmenného Slovensko-českého vězenského spoločenstva.“

Foto: väznica Levoča, Slovenská republika. Vystúpenie rapera Michala Straku (EGA) s našim spol. DISMAS.

Reakcia od Janky z väznice v Levoči práve na tento koncert: „Ďakujem, že som mohla poslúžiť a pomôcť s ružencami. Sú hotové a odovzdala som ich nášmu pánovi kaplánovi. Bude Ťa kontaktovať. Je skvelé, že sme sa opäť mohli vidieť tu v Levoči. Bolo to pre nás prekvapením, lebo sme sa to dozvedeli len deň pred Vaším príchodom. Zanechal Váš príchod dobrý dojem a ešte dlho po Vašom odchode šumeli slová chvály a uznania. Ďakujeme. Oslovilo ma viacero žien, či im pomôžem sa s Vami – DISMASOM skontaktovať.“

Príspevok Tomáša Molnára: „Bol som minulý týždeň v nemocnici ležať. Mal som priestor a pokoj vyčistiť si srdce od každodenných povinností, veľa som rozjímal a modlil sa a cítil som vnútorne, že Mária ma požíva, aby som sa modlil aj ruženec k Sedembolestnej Panne Márii...Fiat, nech sa stane tvoja vôľa. Keď ma pustia, tak pôjdem do kresťanskej predajne a kúpim si špeciálny ruženček, tento obsahuje 7x7 zrníek, ale mnohí to určite už poznáte...Pani predavačka je veľmi milá, nábožná a pamätala si ma, lebo pred odchodom do nemocnice som si bol kúpiť knižky na čítanie a sľúbila, že sa bude za mňa modliť za uzdravenie. Povedala mi, že takýto ruženček nemá, ale že objedná, že mám prísť v stredu... Ešte som niečo pozeral a hovorí mi.... Či môže byť indiskrétna a netatkná, ale vidí, že mám znak Dismas na bunde (keďže všade a stále chodím v Dismas veciach a som na to hrdý)... Že máte Dismas, boli ste teda vo väzení? Keďže sa za to nehanbím a som rád, že som bol odsúdený, inak by som nežil s Pánom... Odpovedám áno, 4r som oddychoval a Pán premieňal moje srdce... A tak mi spravila kávu a rozprávali sme teda o tom, aké veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný a sväté je jeho meno... A už som spomínal v inom svedectve, že som mal dlžoby cez 200tis eur a Pán mi pomohol s bankrotom... A keď som povedal, že som mal takúto dlžobu, pani sa zrazu zasekla a odmlčala a začala niečo hľadať....V duchu si hovorím, Ocko, Matka Mária, čo som zlé povedal.... Neboj sa, uvidíš veľké veci... odpoveď.... Pani vstala a povedala... Som vedúca spoločenstva sv. Zdislavy u Dominikánov a mám dary Ducha Svätého, dar proroctva a hovoriť cudzími jazykmi. Všetko, čo sa mi zjaví, si zapisujem... Bola to poznámka z apríla r.2021... A čítam, potrebuješ mať v spoločenstve sv. Zdislavy chlapa, ktorý sedel vo väzení a má dlžoby cez 200tis eur a on ti pomôže splniť, po čom tak veľmi túžiš..... Padli sme na kolená a plakali, lebo toto sa nedá inak zariadiť, len Božia prozreteľnosť a sila modlitby... Podotýkam, v apríli 2021 ma prepustili a sen pani Mirky a celého jej spoločenstva, aby prišli Lámačské chvály do Zvolena ku Dominikánom.... Samozrejme, už teraz aj svedectvá nášho spoločenstva Dismas... Pre mňa sú to neskutočné veci, pretože aj som túžil sa u nás u Dominikánov dostať do niektorého spoločenstva a teraz ma Mária zaradila do spoločenstva k sv. Zdislave (viď foto spoločenstva s Tomášom) a ešte bonus k tomu, po dlhých modlitbách som bol prijatý aj do ružencového bratstva živého aj svätého... A chcel som len ruženček a dostal som x-násobne väčšie požehnanie a milosti... Sestry a bratia, aj keď prežívate ťažké obdobie a výčitky za chyby z minulosti, prežíval som to aj ja. Nebojte sa, ako Pán píše 365x v biblii. Odovzdajte všetko Pánovi a On všetko vyrieši, oslobodí Vás od ťažoby, hriechu, minulosti a daruje Vám pokoj, nádej a lásku. Veď On je LÁSKA!!! A túži Ti ju dať,

koľko len chceš, Jeho láska je nekonečná a úprimná... Otvor srdce a počívaj... Je pri Tebe blízko... Len Ty A On. Vďaka ti, Pane, náš Ocko za všetko. Chvála ti a sláva, Pán a Boh môj.“ K tomuto svedectvu len dodám, že je dôležité, ak človek vyjde z väznice si nájst' vo svojom okolí nejaké spoločenstvo lokálne a stretávať sa. Ako nám to hovorí aj Božie slovo, to, čo robili prví kresťania. **Sk 2,42** Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách. Rozlomíme si to: 1) učení apoštolov - čítanie Božieho slova. 2) bratskom spoločenstve - to je práve spoločenstvo, kde sa stretávate a modlíte aj fyzicky, ak ste už vonku. 3) lámaní chleba - sv. omša (odporúčam každý deň, robím to tak už vyše 5 rokov) a 4) na modlitbách - modlite sa doma individuálne alebo znova spolu na spoločenstve resp. v kostole. Nie je to nádherné? Také milosti. Sám som v 5 spoločenstvách, všetky sú modlitebné a to naše, DISMAS, je aj evanjelizačné a všetky tie ostatné spoločenstvá mi pomáhajú a držia ma v modlitbách, aby sme správne a horlivo mohli pracovať na Pánovej vinici, ktorú nám prenajíma a stále nám prenajíma viac a viac. Prezradím ti len, že osobne píšem už 500 členom za múrmi väzníc. Ďakujem ti, Pane, za našich bratov a sestry a že ty stále chceš, aby sme boli všetci spolu pri tebe a nechceš nechať nikoho samého.

Foto: obálka od Zoltána z väznice v Opave, Česká Republika.

Časť listu od Pavla z väznice Rýnovice, Česká republika: „Michale, zdravím tebe i všetky ze společenství DISMAS. Píšu z věznice Rýnovice ČR, kde jste nám byli zaspívat a vyprávět svoje svědectví. Chci ti alespoň takto poděkovat za to co děláš pro druhé i slečny s klukama. Pro lidi, kteří nějak ubližovali druhým jako já. Často na ten den vzpomínám, myslím, že za celý trest to byl pro mě ten nejlepší, cítil jsem dobro, lásku i přítomnost Boha na tomhle temném místě. Cítím to i po té době když zavzpomínám. Ty i další z DISMASU děláte něco neuvěřitelného a silného, nikdy jsem asi nepotkal nikoho ani nezažil takové jednání s vězni jako se sebereovnými, bez pohrdání než v kapli a s lidmi jako jsi ty! Modlím se skoro každý večer za rodinu, tebe, děti, společnost a dobré lidi, kterým není teď úplně nejlip... Chci být věci. Chci být dobrým člověkem, lepším než sem byl a chci rozdávat už jen úsměv a ne drogy.“

Modlím se ať vás Pán ochraňuje a provází vaše kroky a pomáha oslovit další a další lidi jako mě. Tolik dobra, úsměvu a lásky co rozdáte a nic za to nechcete, jste Boží poslové, andělé mezi námi.“

kapitán Michal Libant
líder vězenského
spoločenstva Dismas

Veľmi rád sa vyjadrím k osobnému vzťahu k našej nebeskej Mamičke. Stretával som ju počas celého života v mnohých dôležitých krokoch vo svojom živote, no nevedel som o tom, bola ako keby zahalená. Odhalila sa mi a spoznal som ju až pred dvanástimi rokmi, keď k nám prišla moja teta Gitka, ktorá mi dala do ruky dve DVD. Jedno bolo z Medžugoria a druhé z Guadalupe. Nevieť prečo, ale sľúbil som jej, že si to pozriem. Keď som tak urobil a pozrel som si tieto dva filmy, položil som si najdôležitejšiu otázku vo svojom živote, ktorá zmenila môj život: „Čo ak je to naozaj pravda?“ Odvtedy som začal úprimne hľadať Ježiša, lebo Panna Mária vždy ukazuje len na Ježiša. Zakončil by som to slovami nášho pápeža Františka, ktoré napísal na Twitter: „Kresťan, ktorý necíti, že Panna Mária je jeho matkou, je sirota.“

Foto: SLOVO+, mesačník, do ktorého som prispel maličkým svedectvom o mojom obrátení.

Cesta do Žakoviec dňa 15.10.2022: Skúsím ti povedať svedectvo spred Kauflandu - nákupného centra pred cca 15 rokmi. Ako vykladám nákup do kufra auta, tak 200 m odo mňa stál bezdomovec a zameral ma. Čo znamená, že ma zbadal a vybral sa ku mne vypytovať peniaze. Keď bol asi už len dve autá odo mňa, tak som dostal takú zlosť do seba a nervy, že som na neho začal kričať „zmizni odo mňa, lebo ťa dolámem“ a zahrešil som. O pár rokov neskôr, tá istá situácia... ja vykladám nákup, ale bezdomovec stojí pri dverách, vyťahujem nejaké jedlo a prichádzam k nemu, chytám ho s láskou za rameno a hovorím mu, že toto máš od Ježiša Krista, lebo keby niet Jeho, tak by som ťa radšej zbil, ako ti niečo dal. Požehnal som mu a odišiel domov. Takto sa snažím vždy, každý raz niečo zo svojho dať takýmto ľuďom, ktorí stratili nielen strechu nad hlavou, ale aj úsmev z tváre. Minulý týždeň som po rannej sv. omši išiel k autu a niekto na mňa mával v parku. Nepoznal som ho, tak som prišiel k nemu a bol to bezdomovec. Po chvíli som ho spoznal, bol to Maroš. Sedel 8 rokov v Leopoldove a už od 2011 je na slobode. Bol to bývalý narkoman, ako hovorí, a teraz pije, aby mu nebola vonku zima. Spýtal som sa ho, ako sa mu darí a čo potrebuje. Maroš mi povedal, že pracoval skoro celý čas, bol aj v Nemecku a má už aj syna, ale nevyplácali mu mzdu a skončil na ulici a teraz je už pol roka na ulici. Noci začali byť veľmi chladné a spáva pod mostom na kartóne a prikrytý paplónom, je mu veľká zima a nemôže zaspáť. Ďalej pokračoval, že už nevládze a že už rozmýšľal, že hodí kameň do výkladu, aby ho zobrali do väznice,

ale to nechce spraviť. Vypýtal si 1,20 € na jedlo, tak som mu povedal, že peniaze nedávam, ale zobral som ho na rannú pizzu do pekárne. Potom som mu povedal, že jediné, o čom viem, kto by ho mohol zobrať, je Kuffa - kňaz

v Žakovciach. On sa spýtal: „Maroš?“ Bol som prekvapený, že ho pozná a povedal mi, že by k nemu rád išiel, lebo už nevydrží ani noc. Povedal som mu, že to je vlastne fara, tam sa nehreší, pracuje, modlí a chodí na sv. omše. Na to mi pohotovo povedal, že určite tam chce ísť, lebo sa chce zmeniť, lebo v tomto nevidí zmysel a vonku je to často smrť.

Kamarát, čo tam bol so mnou, mi povedal, že nech tam ide na vlaku a autobuse. Usmial som sa, on nevie kde to je a nemá ani telefón a prejsť cca 300 km do Žakoviec nie je sranda ani pre dospelého a nie človeka, ktorý nevie, kde je. Po chvíli som mu povedal, že ak tu bude v sobotu ráno po sv. omši, zoberiem ho tam osobne. Myslíš, že prišiel? Áno, prišiel. Bol okúpaný, prezlečený v nových veciach. Bol som úplne prekvapený. Povedal, že má jednu známú, čo mu teraz pomohla, aby sa osprchoval a mal vyprané veci. Hovoril som si, že by som ho zobral aj špinavého, nie raz som takého bral, ale ideme aj s rodinku do Dolného Kubína, tak ma to potešilo. Ako sme išli po ceste, rozprával som mu o Ježišovi a musím povedať, že mal aj birmovku, tak som mu povedal, že my sa po ceste modlíme a súhlasil, že sa pridá. Začali sme bolestný ruženec a keď sme sa modlili ...ktorý si bol za Maroša bičovaný, tak začal veľmi plakať a bolo to veľmi dlho. Plač od srdca, že chce premenu srdca, takto sa žiť nedá. Má už skoro 50 rokov a za pol roka na ulici ostarnete o 7 rokov. Asi viete, o čom hovorím. Potom som sa ho opýtal jednu vec. Nech mi povie, kto sa za neho modlí, lebo inak by tu nesedel a nešiel do Žakoviec. Pozrel sa na mňa a povedal, že mama. Má už 76 rokov

a každý deň sa za neho modlí. Povedal som mu, že tomu verím, lebo to je veľká milosť a možno pre neho posledná šanca od Ocka-Boha. Zobral som ho do McDdonaldu na hamburger (**vid' foto pre McDonaldom a v ruke drží cigarety značky devil – neskutočné, ako hovorí najlacnejšie cigarety pre bezdomovca, ktoré mu ukazujú, kto je opica. Opica sa už neskrýva**). Nakoniec ho aj zobrali do Žakoviec a ubytovali. Ako sme sa lúčili, tak ma objímal a len d'akoval. Verím a dúfam, že vydrží, pomáhajme mu v modlitbách. Ako som bol v Žakovciach, tak som si dal zavolať aj Viktora, ktorý tam bol a zo začiatku, ako písal, nebol spokojný, ale už sa stabilizoval a som ho aj pochválil, lebo mal dobrú farbu a stále sa usmieval (**vid' foto**). Možno to vždy nie je podľa našich predstáv, ale je to s Ježišom a to je najdôležitejšie.

Na záver tohto svedectva poviem len toľko, že som nesmierne rád, že mám podporu rodinky a že mi Ocko zmenil srdce, aby som v nich videl Ježiša, lebo každý jeden sme stvorený na obraz BOHA. Tak sa modlím, aby nám to prišlo do srdca a videli tak jeho. Veď o čom nám Duch Svätý stále hovorí vo Sv. písme? Že sa máme starať o mrzákov, chromých, chudobných. Proste o tých, čo sa nám nemajú ako odvd'ačiť, ale u Boha budeme mať odmenu. **Lk 14,12-14 * Mt 25,35-36 – doslova hovorí Ježiš, že kedy si ma navštívil vo väzení. Jeho - teda teba. Chápeš, aká je to pre mňa česť, ti slúžiť?** Trošku nadviažem jedným listom, ktorý som dostal pred pár dňami od **Pavla z väznice Kuřim, Česká republika (vid' foto)**: „V prvním řadě jsem i já rád že jsem Vám mohl podat ruku. Nej dřív jsem dlouho váhal jestli mám odejít, ale něco

PLAKAT NEVÍM JAKTO ALE V TU CHVÍLI JSEM MĚL CO
DĚLAT ABYCH TO UDRŽEL BYLO TO JAKO BI TO VYPRÁVEL
SÁM JEŽÍŠ A KDYŽ JSEM PAK ODCHÁZEL A BYL JSEM NA CELE A VZPOMÍNAL NA TO JAK JSTE VYPRÁVEL A PAK TO
PODÁNÍ RUKY A TO VŠECHNO, TEN POHLED DO OČÍ, TAK JSEM SI ŘÍKAL, TO JAKO KDYBY MĚ PODAL RUKU SÁM JEŽÍŠ TAK JSEM SI ŘÍKAL,
ŽE SI TO JEN VNUCUJU. ALE PAK MI OD VÁS PŘIŠEL DOPIS A ÚRYVEK Z NĚJ TAM PÍŠETE: „A PRÁVĚ JEHO JSEM PROSIL, ŽE AK NĚKOMU
PODÁM RUKU NECH TO NEPODÁVAM JÁ, ALE ON“ . A TAK VĚŘÍM, ŽE ZA CO JSTE SE PROSIL V MODLITBÁCH , TAK SE STALO. PÁN JEŽÍŠ
SE NÁM TAKTO ZJEVUJE PŘES DRUHÉ, ANIŽ BY SME TO NA PRVNÍ POHLED POZNALI. JEŽÍŠ NÁM POŘÁD DÁVA ŠANCI, I NÁM...“

vevnitř mě říkalo abych neodešel a šel za podat Vám ruku a podívat se Vám do očí.

Vaše svědectví byla

neuvěřitelná, chvilka jsem chtěl plakat, nevím jak to, ale v tu chvíli jsem měl co dělat abych to udržel. Bylo to jako by to vyprávěl sám Ježiš a když jsem pak odcházel a byl jsem na cele a vzpomínal na to jak jste vyprávěl a pak to podání ruky a to všechno, ten pohled do očí, tak jsem si říkal, to jako kdyby mě podal ruku sám Ježiš tak jsem si říkal, že si to jen vnucuju. Ale pak mi od Vás přišel dopis a úryvek z něj tam píšete: „A právě Jeho jsem prosil, že ak někomu podám ruku nech to nepodávam já, ale On“ . A tak věřím, že za co jste se prosil v modlitbách , tak se stalo. Pán Ježiš se nám takto zjevuje přes druhé, aniž by sme to na první pohled poznali. Ježiš nám pořád dáva šanci, i nám...“

prosím skoro každý raz, nech nerozprávam ja, ale Ježiš, nech vidím Jeho očami, nech robím len to, čo On chce a ozaj ho prosím, že keď podávam ruku, nech ju podáva ON. Lebo často máme na našom spoločnom stretnutí len pohľad a jedno podanie ruky a za to strašne d'akujem. Byť v tej chvíli spolu, byť s Ním, ako to hovorí: kde sú dvaja alebo traja, tam som ja medzi nimi. Chcem len slúžiť, lebo viem, že keď sa ešte viac skloním, On bude viac vyvýšený. **Jn 3,30.**

Foto: Modlitby chvál s Dominikou G., Jankom B.

a kamarátmi z Dolného Kubína. Počas tohto večera sme svedčili aj s Jankom o Božej láske, ktorá je aj vo väzení.

Foto: väznica Banská Bystrica a kapela Pán sa stará s DISMAS v doprovode počas sv. omše a následných modlitieb chvál a svedectiev. Oficiálny zdroj: „16. októbra 2022 vo väzenskej farnosti sv. Edity Steinovej v Banskej Bystrici sme

začali prípravu na Misijnú nedeľu / 23.10. 2022 / svedectvom a sv. omšou. Tohoročnou témou: “Budete mi svedkami“ Skl,8 nás povzbudili svedectvom Jozef Šulek a Michal Libant. Jozef svedčil o svojom obrátení a skúsenosti v komunite Cenacolo. Michal Libant zo Slovensko – českého väzenského spoločenstva Dismas prítomných povzbudil odhodlaním svedčiť o Kristovi vo väzenskom prostredí. “ <https://www.ordinariat.sk/priprava-na-misijnu-nedelu/>

Na fotke tiež vidíme Maja a Jožka Šuleka, ktorý mal v minulom NL svedectvo, ktoré tiež hovoril aj priamo počas vystúpenia. Tiež však spomenul jednu vec. Povedal, že ak z Čenakola odídu už „vyliečení“ ľudia, ktorí mali problémy s drogami, alkoholom alebo gamblerstvom a pod., tak sa väčšinou držia, ale tí, ktorí znovu padli do závislostí a do područia opice, teda naspäť zjedli to, čo vyvrátili (2Pt2,22) a už nikdy nechceli brať. Tak práve týchto sa opýtali, čo robili po opustení Čenakola, tak z desiatich deväť (čo je 90%) povedalo, že malo hriešny stav s nejakou dievčinou, teda žili v smilstve, resp. v cudzoložstve a v takomto prípade nemohli chodiť na sv. spoveď, sv. prijímanie a po čase prestali tráviť čas v modlitbe, alebo čítaním Božieho slova. Zaujímavá skúsenosť, však? A teraz ti napíšem Dismas skúsenosť: z 362 odsúdených, ktorí boli prepustení na slobodu, sa vrátilo len 7 členov znovu do väznice, čo je samozrejme strašne málo a som tomu rád, ale tých 3 posledných som sa spýtal, čo robili doma po prepustení z výkonu trestu. Čo si myslíš, čo mali spoločné? Verím, že si to povedal správne... našli si priateľku, resp. sa vrátili do svojho smilného vzťahu s družkou. Pritom, samozrejme, vedeli, že to uráža Boha, ale žiadosť tela bola silnejšia ako láska a bázeň pred naším Ockom. **V staršom NL č.20 zo dňa 10.9.2019 sme o tom písali.** Som si vedomý, že tento NL už asi nikto nemá, tak si to dovoľm znovu uverejniť: „Pred cca troma rokmi ako sme mali Biblickú školu so spol. Dismas, prišiel k nám človek, ktorý sa javil, že kráča s Kristom. Veľmi sa mu u nás páčilo a bol s nami až do konca trestu (čo bolo už len 3 mesiace). Začnem, ale od začiatku. Tento človek sa volá Peter a ako z jeho svedectva počas biblickej školy vysvitlo, mal dostať 3xkrát a dost, teda výnimočný trest. Nakoľko sa stále modlil a odovzdával sa Pánovi, tak mu neuveriteľne prekvalifikovali trest a dostal ozaj smiešne mesiace, ktoré práve končil. Tento Peter, ako ďalej vyplynulo, pravidelne hlásal na celách, nehanbil sa za Pána, chodil na sv. omše a bol veľmi horlivý. Jediná vec bola, že vonku to bol človek bez peňazí a stáleho bývania. No aj napriek tomu sa zdal byť odhodlaný po ukončení výkonu trestu pokračovať v nasledovaní Krista, aj napriek tomu, že naposledy ako spravil skutok (ohavnosť), za ktorý si zaslúžil výnimočný trest, dostal už predtým zdvihnuté prsty od Pána. Nerešpektoval ich, ale a aj napriek tomu dostal poslednú šancu, lebo Boh je dobrý! Práve vychádzal znovu na slobodu, kde sa zaprisahal (ak to môžem tak napísať), že už to bude iné. Dostal sa na slobodu, ale nič sme o ňom nevedeli, ale za dva mesiace bol jeden Peter na nástupnom oddelení. Bol to on, len hneď musím napísať, že to bol dosedieť starý trest. Dal som si ho zavolať a na spoločenstve som mu dal slovo, aby povedal chlapcom, aké to bolo vonku. Peter začal hovoriť: „Ako som vyšiel von, tak som sa prvý deň modlil a držal, potom prišla bývala družka a začala ma bozkávať a ja som zosmilnil. Potom som začal piť a nakoniec som bral aj drogy.“ Potom padol na kolená a pred Bohostánkom plakal až do ukončenia. Viem, že to má ťažké, ako možno väčšina z odsúdených, ale poviem ti jedno. Niektorí dokážu žiť s Kristom za mrežami, ale sú ako levy v kletke, kde sú obmedzené

na slobode. Ale ak výjdu von do džungle, tak zrazu dostanú slobodu a všetko, čo bolo zakázané v klietke je zrazu dostupné a voľné. A to je pre niektorých veľký problém.“ Na záver musím povedať, že či už skúsenosť z komunity Čenakolo alebo z Dismasu, je to to isté. Napíšem to znovu: nesnívaj po nociach o hriešnych veciach. Ale sprav úprimné rozhodnutie pustiť Boha do života a On vás potom spolu teda aj s tvojím budúcim manželom požehná, ale bojuj, vytrvaj do konca. Je to boj a žehnám ti do toho.

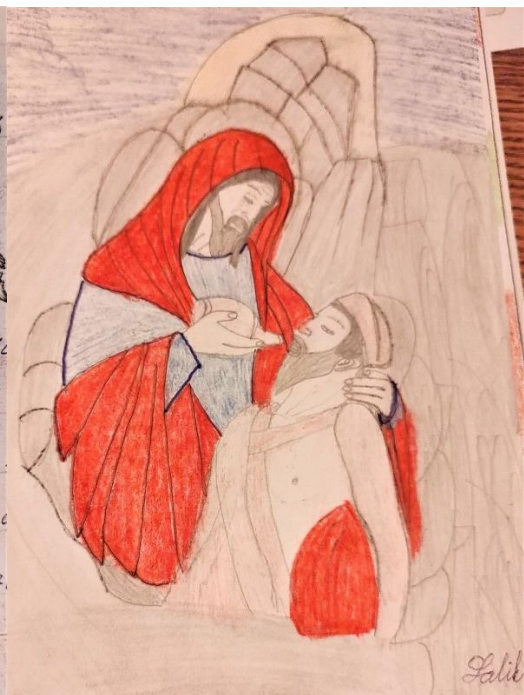
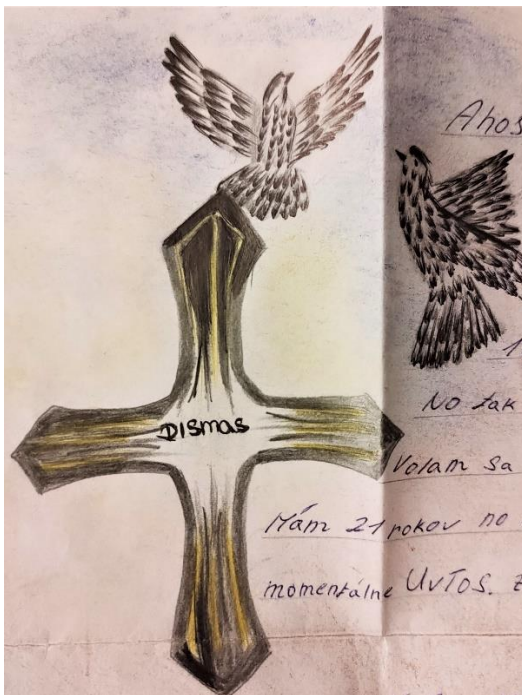

Foto: kresba od Jakuba, väznica Znojmo

Foto: kresba od Richarda, väznica Dubnica

Foto: kresba od Štefana, väznica Trenčín

Foto: dňa 25.10.2022 boli naši členovia nakladať charitu, ktorá bola na druhý deň odvezená na východ do Čičavy vzdalenej 403 km. Túto cestu zabezpečil Jožko Šiška (viď foto), pričom to spravil na vlastné náklady. Chvála Pánovi.

Foto: kúpeľné obľátky, ktoré Peter dal špeciálne vyrobiť pre Dismas ako jeden z darčiekov, ktoré budeme baliť do Anjelských darčiekov pre vaše detičky.

26.10.2022 sme od 8.00 hod. rána cestovali cez Prahu do **väznice Příbram, Česká republika** (viď foto).

Trvalo nám to cca 8 hodín, kým sme tam dorazili, bola to pekná diaľka, ale v tejto väznici sme za 7 rokov neboli ani raz a vyplatilo sa to. Bolo to neskutočné. A až na mieste sme sa dozvedeli, že ide o väznicu Uránové bane, kde je rádioaktivita a v 1950 tu zatvárali kňazov a umierali v zdrvivujúcich podmienkach. **Foto:** väznica Hrnčiarovce, dňa 27.10.2022 sme so špeciálnym pedagógom prišli povzbudiť miestne spol. DISMAS,

Foto: Godzone vystúpenie v Bratislave dňa 27.10.2022 pri žehnaní ľudom, na ktoré sme boli pozvaní na pódium.

Ďalšie fotky sú pri stretávaní sa členov Dismasu - Maroša, Jožka, Michala, Petra, Peciho, Andreja F. Bolo to pekné stretnutie s priateľmi. Ako vidíš, nie je týždňa, aby sme nemali stretnutie po celej krajine. A vždy budeš pozvaný a potešíme sa, podáme ruky, lebo sme živé spoločenstvo, ktoré buduje Pán.

Foto: ilustračné foto z väznice v Želiezovciach

Príspevok Viktora Chovančáka: „Keď si ma oslovil s možnosťou prísť 30.10.2022 slúžiť a pomôcť s prípravou chvál v Želiezovciach, mal som zmiešané pocity. Aj som sa tešil, aj som sa bál a aj som mal iný program. Mali sme ísť s manželkou na koncert speváka Stinga, čo je v našej situácii (ZŤP dieťa) krásne rande a strávený čas spolu. Po porade s manželkou sme obaja vedeli, kam pôjdem. Po príchode na miesto ma premohol strach. Keď sme tam prišli, „vyrútilo sa“ asi 30 väzňov z budovy na chvály. To celé vo mne vyvolalo pocit, že čo tu robím? Strach zo mňa padol s prvou piesňou a prvými tónmi, čo spieval Jakub. Pocítil som pokoj a uvedomil som si, že proti sebe stoja chalani, čo si zničili život rôznymi prešľapmi a chalani, ktorí iba začínajú svoj život a s takou radosťou spievajú o JEHO sláve a pomoci. Iba som sa v duchu modlil: Pane, požehnaj toto miesto radosťou a pokojom ako väzňov, tak aj príslušníkov.“

Foto: Levice, kostol Ducha Svätého zo dňa 30.10.2022 počas evanjelizácie a svedectiev s kapelou RODS a Viktorom. Na toto pozvanie sme sa tešili, lebo bola to proti-akcia halloween párty, kde sa predstavuje smrť, ale my sa snažíme reprezentovať večný život, ktorý sme dostali nezaslúžene, ale o to viac si to vážime a chceme sa o tom podeliť všade, kde chcú počúvať.

Foto: Považská Bystrica, detský domov počas chvál, ktoré boli striedané so svedectvami, kde sme boli odovzdať kresby našich členov spoza múrov väzníc a pribalili sme im okrem sladkostí aj náramkové ružence, ktoré boli vyrobené a premodlené vo väzniaci. Práve z týchto náramkových ružencov boli najviac nadšení.

Časť listu od Rudolfa z väznice v Banskej Bystrici: „Musím sa priznať, že kým som vás nepoznal a ani spoločenstvo DISMAS, tak by sa mi ani nesnívalo, že práve mňa to takto dostane. No keď počúvam všetky tie príbehy, tak ma to

naozaj dostáva. Viete, s rodinou volám 2,5 hodiny mesačne, takže som neskutočne sám ako prst a moc vecí mi radosť nerobí, v podstate nič, až na vieru.“

Foto: kresba, ktorá bola v tomto liste.

Foto: pred väznicou Košice-Šaca dňa 3.11.2022, kde nás

čakalo cca 150 bratov a **Veronika** si pripravila pre nich 3 rómske piesne ako prekvapenie, tak to bolo nádherné. Ako človek môže, dáva lásku, blízkosť a kúsok domova spevom. Neskutočné, ako nám Pán manažuje čas a každý deň dáva nové príležitosti.

Foto: Dominikánsky kostol Zvolen, Lámačské chvály a Dismas. Počas piesne ukazoval Maroš a manželka Mirka pieseň.

Foto: Mikuláš Tressa CSsR, redemptorista-misionár: „Včera som sa stretol s bratom Michalom Libantom a bol som veľmi povzbudený z vašej vernosti Pánovi ... keď mi hovoril rôzne svedectvá vášho života, musím sa priznať, dojalo ma to ku slzám...“

Budem sa za vás modliť a prosím Pannu Máriu-Nepoškvrnenú

Čistotu, ktorá sa zjavila na Litmanovej, aby vám u svojho Syna Ježiša Krista vyprosila všetky potrebné milosti pre vašu spásu, pre vašu rodinu... Priznám sa, že ak by si ma Pán pred majstrovstvami ČSSR v behu na lyžiach cez svoju Matku Bolestnú nepovolal za kňaza-misionára, tak tam vo väzení sedím s vami... Mojimi kamarátmi a vzormi boli bratia P., ktorí chceli utiecť v 80-tych rokoch do Rakúska a zastrelili

nevinného šoféra. Takže o to viac vás mám rád a žehnať vám budem o 8:00 a 20:00. Prosím, žehnajte aj vy mne a modlite sa za mňa, aby som bol svätý a verný kňaz v tejto tak ťažkej dobe“.

Foto: 6.11.2022 pred väznicou Sučany, kde sme pozvali kapelu **ALIVE z Českej republiky**.

Príloha-Foto: každý, teda aj ty, by mal v tejto pošte od nás dostať takýto kalendár na rok 2023. Pre tento kalendár sme sa rozhodli, lebo na jednej strane má slúžiť tebe, ale je tu ešte jeden rozmer a to taký, že ak ho položíš na skrinku alebo bufetku, tak má aj evanjelizačný rozmer.

Misia I: napísať svojej rodinke a ak sme niekoho zranili, ospravedlniť sa resp. požiadať o odpustenie. (aj sebe)

Príloha: ako prílohu dávame generálnu svätú spoveď, ktorá je nesmierne dôležitá. Je to ako najdôležitejší exorcizmus, nakoľko sa vzdávaš úprimne každého hriechu, ktorý urazil Boha. Potom vyhľadaj kňaza a v pokore sa vyspovedaj.

Úmysly: modlíme sa každý deň o 20.00 hod., a **40-hod. modlitebnú reťaz** od piatka 8.00 hod. do 23.59 hod. v sobotu.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
21.-22.10.2022	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime
28.-29.10.2022	za odprosenie urážok a za úprimné pokánie našich rodín
4.-5.11.2022	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
11.-12.11.2022	za rodiny slúžiace v Dismase

14.11.2022 Boh Ťa žehnaj, drahá sestra v Kristovi - BŤŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č. 78

Nepýtaj sa Boha: „Prečo sa mi to všetko stalo?“, ale: „Čo mi tým chceš ukázať, Bože?“

